

litet i Fare. Derfor ville vi fortsætte vor Kamp, og derfor er det forgæves, at de Herrer sige til os, at vi ikke skulle blive ved at tale om Militærvæsenet.

Endelig vil jeg til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sige, at der var et andet Ansvar, han glemte. Det var Højres. Det var, som om Højre var uskyldig overfor Lovgivningen af 1908 — jeg ved ikke, om han tænkte meget paa deres Andel i Lovgivningen af 1909. Lovgivningen af 1908, Toldloven og alt, hvad dertil knytter sig, synes bagefter for Højre at være noget af det vederstyggeligste, man overhovedet kan tænke sig. Men hvor var Højre henne, da de Love bleve gennemførte? Det ærede Medlem sagde meget rammende til Finansministeren, at Finansministeren vidste godt, at naar han skulde gøre noget, maatte han komme til dem, han skulde have Højre og Landstinget med. Men Forholdet var det samme i 1908. Det ærede Medlem vil maaske sige, at den Gang behøvede man ikke det gamle, egentlige Højre i Landstinget; de Frikonservative kunde gøre det. Men hvorfor i Alverden gøre Forskel paa de Frikonservative og de egentlige Højremænd? De Frikonservative ere lige saa solide Højremænd som de andre, og har ikke den klogeste Højrepolitik, der har været ført i de seneste Aar, netop været ført af de Frikonservative og deres Chef i Landstinget? Og endelig holdt Højre sig jo ingenlunde tilbage. Ved selve Afstemningen over den forkætrede Toldlov af 1908 stemte Højre ikke. De stemte ikke imod den. De Frikonservative stemte for den, og Højre undlod at stemme. Højre medvirkede til, at Kompensationslovene fik den Form, som de fik, og sluttede sig til dem. Og endelig Lønningslovene. Det ærede Medlem var forleden vred paa os, fordi vi ikke havde villet gaa med til en Nedsættelse paa 300,000 Kr. paa disse Lønningslove, som Flertallet i denne Sal den Gang ønskede gennemført. Hvad gjorde Højre? Da Lovene kom op i Landstinget, tog de dem, men de tog først denne Nedsættelse, efter at Landstingets nuværende Formand i meget stærke Ord havde beklaget, at Folketinget havde besluttet sig til en saadan Nedsættelse paa Lønningslovene. Jeg tror ikke, det vil lykkes det ærede Medlem at overbevise sine Medborgere om, at Højre ikke har sin store og meget klækkelige Andel i den finansielle Situation, vi nu befinde os i. Jeg forstaar, det vilde være rart for det ærede Medlem og Højre, om de kunde skyde det Ansvar

fra sig og sige, at det er Regeringspartiet sammen med de Radikale, der have Ansvaret. Men i de Aar, da hele den Lovgivning blev gennemført, var det nu en Gang os, som stod i Opposition, og Højre, der stod som Regeringspartiets Hjælpere, baade paa Valgdagen og paa Rigsdagen, og atter og atter har det nuværende Regeringsparti været henvist til Højre til Gennemførelsen af sine Love. Og endelig Lovgivningen af 1909. Den vil det ærede Medlem dog neppe fralægge Højre Ansvaret for. Den Lovgivning, der bragte de militære Udgifter i Vejret, var Højre med til at gennemføre paa et Tidspunkt, hvor man kendte Lovene af 1908, og hvor man desuden vidste, at vi vare i den alvorligste Krisetilstand i økonomisk Henseende. Og Højre var ikke alene med til at gennemføre Militærlovene, men de vare saa ivrige og saa opsatte derpaa, som Mennesker kunne være, ikke netop paa at faa dem i den Form, de fik, men i en meget dyrere Form. Saa naar det ærede Medlem siger, at hvis vi havde faaet Lov til at raade, vilde Staten have staaet ugunstigere, saa er det i høj Grad urigtigt. Ingen kan bestride, at hvis Højre den Gang havde faaet Lov til at raade helt med Hensyn til Militærordningen, vilde det være blevet endnu dyrere. Det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) er glad ved, at jeg siger, hvis Højre havde faaet Lov til at raade (N. P. Jensen: helt). Helt, ja, thi for en stor Del fik Højre Lov til at raade. Det ærede Medlem nikker, og jeg ser deri en Bekræftelse af, at han ogsaa synes det. Dermed tror jeg at have sagt, hvad der var Grund til at sige overfor de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Jeg fastholder, at i den Politik, som har været ført de sidste Aar, have Højre og det moderate Parti været de bærende, og derfor have de et fælles Ansvar for den fælles Politik, de have ført, hvorimod vor Rolle har været Oppositionens, og Oppositionen har nu en Gang ikke Ansvaret for, hvad Regeringspartierne gennemføre.

Men ikke blot Talere af Højre, men ogsaa af det moderate Parti have meget beskæftiget sig med os. Jeg tror, vi ville komme meget sent her fra i Aften, hvis jeg skulde ...

Formanden: Jeg maa gøre opmærksom paa, at der ikke findes noget moderat Parti.

P. Munch: Jeg tænker mig dog ikke, at den højtærede Formand vil forbyde mig